

Maade: finde fyldestgjørende eller stemmende med den grundlovmæssige Ret, som er tillagt Embedsmændene. Det kan ikke gaa an, at man samtidig indrømmer, at Embedsmanden ved Grundloven har den Sikkerhed, at han ikke kan affædiges uden Krav paa Pension, og saa samtidigt dermed vil gjøre gjældende, at naar Regjeringen blot paaberaaber sig, at han har gjort sig skyldig i Misligheder, saa kan han affædiges uden Pension. Det er en ligefrem Modsigelse, og naar man mener, at det skulde kunne hjælpe derpaa, at der gives ham Afgang til at faa en saadan Undersøgelse, af sit Forhold som den, der her foreslaas, saa kan jeg aldeles ikke deri se nogen Betyggelse; naar dog Afgjørelsen ligger hos Regjeringen eller Rigsdagen. Regjeringen vil meget let ikke staa i noget upartist Forhold til den Embedsmand, til hvilken vedkommende Minister er kommen i et saadant Forhold, at han har fundet sig foranlediget til at affædige ham under Paaberaabelse af, at han har gjort sig skyldig i Misligheder: fra den Side kan man altsaa ikke vente nogen upartist Vedømmelse. Forsaavidt den ærede Ordfører og Betænkningen vil henwise til, at Rigsdagen dog muligt vilde træde op i et saadant Tilfælde, saa maa jeg tilstaa, jeg ikke tror paa, at Vedkommende hos Rigsdagen vil finde Beskyttelse imod en Vilkaarlighed fra Regjeringens Side. Jeg tror virkelig ikke, at det er her, en Embedsmand vil kunne vente Beskyttelse for sin Ære og sine økonomiske Fordringer ligeoverfor Staten, jeg tror ikke, det er her, han kan vente at finde et Værn imod Vilkaarlighed fra Regjeringens Side. Det kan kun lidet hjælpe, at der bliver foreslagt, som det hedder, for Folkethinget en Udskrift af den Protokol, som Undersøgelseskommissionen har optaget; selv om denne Undersøgelse er falden nok saa gunstig ud for Embedsmanden, hvad kan det saa hjælpe; man vil maasse sige: Ja, hvilken Betydning kan man tillægge en saadan Undersøgelse; man veed jo, hvorledes Embedsmændene hænge sammen som Burrer, naar det gjælder om at gnave af Statskassen; eller muligvis vil en Anden sige: Det kan være godt nok med denne Undersøgelse; hvad det Punkt angaar, som har foranlediget Embedsmandens Affædi-

gelse, da staar han vistnok ren nok, men jeg har hørt det og det af en Anden om ham, som jeg anser for paalideligt, men som ikke lader sig bevise. I saa Fald frygter jeg for, at Embedsmanden ikke vil faa den Dpreisning enten med Hensyn til sin Ære eller Belfærd, som han søger. Og skulde nu ydermere Undersøgelsesakten indeholde Indicier imod ham, men af saadan Bestaaffenhed, at de ikke i og for sig ere tilstrækkelige til Bevis, saa anser jeg det ganske sandsynligt, at disse i høi Grad ville blive fremdragne imod ham. Men selv om jeg ogsaa forudsætter det gunstigste Tilfælde, selv om vi sætte, at Rigsdagen af sig selv vil træde op og sige til Regjeringen: Den Embedsmand er behandlet med Vilkaarlighed, hvad vil det da kunne hjælpe? Det vil ikke kunne hjælpe, om man her vedtog den fulde Pension for ham, thi man maatte endda have Regjeringens Samtykke dertil, og selv om man endelig fik det, selv om Vedkommende virkelig ved Lov fik den fulde Pension, saa vilde man alligevel ikke deri se en saadan Renselse af hans Ære som den, hvorpaa den Mand har Krav, som er uretfærdigen befyldt for at have gjort sig skyldig i Misligheder. Selv om et saadant Lovforslag gik igjennem her, maasse med en lille Majoritet, og selv om det blev stadfæstet som Lov, saa vilde man dog altid i den almindelige Opinion sige: Ja, de gave ham nok den Pension, men det staar dog fast, at Regjeringen har affædiget ham paa Grund af Misligheder, og han vil da ikke have nogensomhelst Bei til at faa sin Ære renset i denne Henseende. Jeg maa derfor finde den foreslaaede Bei at være ganske utilstrækkelig. Jeg skal endnu bemærke, at naar det ærede Udvalgs Flertal i Betænkningen har ment forsaavidt at være i Samklang med Regjeringen, at ogsaa Regjeringen i sit oprindelige Udlaft havde undladt at henlægge Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvorefter der her er Tale, til den Myndighed, som oprettes, saa befunder Udvalgets Flertal sig i denne Henseende i en aabenbar Vildfarelse. Det er ganske synligt, naar man gjennemlæser Lovudkastet, saaledes som det var kommet fra Regjeringen, at Regjeringen vilde, at ogsaa Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Embedsmandens Forhold, hvor det var af